

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 3. ÉVFOLYAM 1-2. SZÁM • 2006. JANUÁR-FEBRUÁR

A tél örömei

Örök törvényt rögzít az ősi ige: 1Mózes 8:12 – „Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka”. Most is hatalmas tél tombol és tobzódik földünkön, ha nem is nálunk, hanem itt a „szomszédban”, vagy Távolság-Keleten, esetleg távol, nyugaton.

Ebben az esztendőben a tél eddig még elég kíméletes volt hozzánk. Mostanában a Bajai Körzet kanyargós útjain autózgatok, szolgálati elkötelezéssel. Amikor beállt a hideg idő, kissé aggályoskodtam, mi lesz velem, ha ránk tör a havas évszak, vagy ónos eső hull az utakra. De – hála az Úrnak! – még egyetlen szórvány-istentisztelet sem maradt el az időjárás kedvezőtlen volta miatt. Most meg már! Úgy mondták mifelénk: január, február – s itt a nyár!

Hogy van az, hogy amikor megöregszik az ember, úgy gondolja, hogy a gyerekkori telek, azok voltak az igaziak? – Egyáltalán nem tárgyilagos ez a megállapítás. Inkább az az igazság, hogy a tél a gyermekek évszaka. Ha a gyermek hasra esik a jégen, felpattan, leveri magáról a hóport, és rohan tovább. Ha én véletlenül elcsúsznám az ónos járdán, lehet, hogy csak a mentősök tudnának onnét felnyalabolni és a rohamkocsiba gyömöszölni.

Gyönyörűségeken szép a téli táj! Nagy pelyhekben hull a puha hó, és egyre nagyobb a csend. Körülölel a béke és nyugalom. Igazi pompájában a városokon kívül tárul elénk a tél varázslatos szépsége, a „szűz hó” birodalmában.

Kár, hogy ez a szegény Jób annyit szenvedett, mert világhírű lírai költő lehetett volna belőle. Ő így látja a hideg évszakot: „Megparancsolja a hónap, hogy hulljon a földre, a záporosónak és a felhőszakadásnak, hogy zuhogjon. Minden emberi kezet lefog, hadd tudja meg minden ember, hogy most ő cselekszik! A vadállat is rejtekébe húzódik és búvóhelyén tanyázik. Kamrájából előjön a szélvihar, Észak csillagzata felől a hideg. Isten leheletétől jég támad, a víz felszíne jégpáncél lesz.” (Jób 37:6-11).

Ennek már csak egy zsolttárrészlet lehet a méltó párja: „Olyan havat ad, mint fehér gyapjú, olyan deret szór szét, amilyen a hamu. Darabokban dobálja a jeget, ki állhatja ki hidegét? De ha kibocsátja szavát, elolvasztja azokat, és ha szelet támaszt, már víz csörgedezik” (Zsolt 147:16-18).

A tél örömeire emlékezem. – Nem voltunk ún. „jómódú” család, édesapánk saját kis házi műhelyében készített számunkra szánkót. Hárman is ráülhettünk egyszerre. Gyermekkorom színhelye, Noszvaj – hegyeivel, völgyeivel tálcán kínálta számunkra az alkalmas terepet. Hatalmas száguldásokra emlékszem és nagy borulásokra az útmenti lágy hőtömeg-

ben. Ha valahol befagyott vizet találtunk, fáradhatatlanul csúszkáltunk, ahogy akkor mondtuk: „sinkóztunk”. Ennek egyedül a suszter örült, mert hogy akkor még „talpalták” a kopott lábbeliket. Volt úgy, hogy két-három telet is kihúztunk egy pár cipővel.

Na és a hógolyózás! A felnőttek se tudják megállni, hogy ők is gyúrjanak a friss hóból egy-két gombócot, mert olyan jó nagyokat kagcagni, ha sikerül a kiszemelt „áldozatot” telibe találni egy marék fehér áldással!

Gyülekezeteinkben a tél a lelki serénykedésnek az áldott időszaka. Egyik legnagyobb ünnepünk, a karácsony, decemberre esik, és ott az óév-újév váltásának izgalmas éjszakája. Az imaheteket januárra szokták szervezni. Téltre időzítjük a hitmélyítő istentisztelete-

ket, az énekkarok és zeneegyüttesek pedig ilyenkor hosszú gyakorlási órákat tartanak. Zajlik az élet, felpeszdlül a hangulat, a külső csend és béke bent örvendetes tevékenységeket indukál.

Nem volt még igazi téli élménye annak, aki nem barangolt lovas szánon a pusztai utatalan útjain. Csak a lovacsákák hámjára akasztott csilingelő csilingelése hallatszik, vagy a távolból a varjak káromgása, te pedig ülsz nyakig bebugyololva a puha bundába vagy szűrbe, esetleg lágy takarókba, és legszívesebben aludnál egyet az ide-oda himbálózó szárazföldi hajó fedélzetén. Szinte harapni lehet a jó, friss, ózondús levegőt.

Amit ezek után erőteljes szavaimmal képtelen vagyok elmondani, azt hadd mondják el a felülmúlhatatlanul szép zsolttárversek! – „Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet!” – „Tudják meg, hogy egyedül te vagy az, akinek Úr a neve, aki felséges az egész földön!” – „Uralkodik az Úr! Fenségbe öltözött, felöltözött az Úr, erőt övezett magára. Szilárdan áll a világ, nem inog.” – „Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az Úr, ki beszélhetné el minden dicső tettét?” – „Kész az én szívem, Istenem, arra, hogy énekeljek és zengedezzek lelkesen! Ébredj, lant és hárfá, hadd ébresszem a hajnalt!”

Szívemben téli örvendéssel:

Gerzsenyi Sándor

ÉLETUTAK

Fodor János nyugalmazott lelkipásztor testvér, aki jelenleg is aktívan dolgozik a börtönmisszióban, ez év június 6-án ünnepli 80. születésnapját. Szeretettel köszöntjük, az Úr gazdag áldását kívánva további életére és szolgálatára.

– Fodor testvér, beszéljen a gyermekkoráról!

– Egy kicsit messzebről kell kezdenem. Nagypapám, Fodor Benjámin (1872–1939) volt az első hívő Tordason, az alig 1200 lelket számláló evangélikus szlovák faluban. Megtérési történetét részletesen megírtam az 1980. évi kalendáriumban (184–185. old.) Leányanya gyermeke volt, 5 éves korában iskola helyett libapásztornak adta az édesanyja három faluval odébb. Később cseléd lett, a legmostohább körülmények között élt, rászokott az italra. Majd elvette a nagymamát és Pestre járt dolgozni kőművesek mellé. Az építkezésen megismerkedett egy hívő emberrel, aki elhívta a Nap utcai gyülekezetbe és megtért. Azon a hétvégén nem tért be a kocsmába, józannul ment haza, és teljes fizetését odaadta feleségének. Óriási volt a változás. A Nap utcai Gyülekezetben megtanították írni, olvasni, és amire gyerekkorában annyira vágyott: hegedülni. Ezután maga írt négy-szólamú éneket, később már énekkart is vezetett és prédikált saját falujában és a környéken. Gyúron az ő missziómunkája nyomán alakult a gyülekezet. Nagyon értelmes és aktív ember volt, komoly könyvtárral rendelkezett. Gyerekkoromban sokszor kézen fogott és vitt magával

az imaházba, és megmutatta, hogy aze-lőtt hol hentergett hétfő reggelig az árok-ban részegen. Leginkább a megváltozott, Istennek átadott élete prédikált. Szép örökségem, jó gyerekszobám volt, bár iszonyú szegények voltunk.

– Tehát János bácsi, harmadik generá-cióos hívő.

– Szüleim komoly hívő emberek voltak, hét gyermekük (három fiú és négy lány) közül én voltam az első. Apám cipész volt, de munkahely híján szőlőmunkásként dol-gozott a faluban. Mindenesetre soha nem éhezünk. Anyámnak kitűnő hangja volt, mindig énekelt, miközben éjjel-nappal fol-tozta a ruháinkat. Apám szigorúan nevelt bennünket.

– Elmondaná megtérési történetét?

– Gyerekkoromban a Tordasi Gyüle-kezet a Nap utcához tartozott, dr. Somo-gyi Imre testvér volt a lelkipásztorunk. Én olyan mintaszerű jó gyerek vol-tam, de ebből is meg kellett térnem. 1943-ban a nagymama tette lehetővé, hogy elmehessek Tahiba 3 napra. 17 éves voltam. Az első nap volt az ún. „Fiúk városa”. Kb. 80 hívő gyerek volt együtt. A mi 15 fős csoportunknak Herjeczki András testvér volt a vezetője, aki azt kérdezte, kinek mit jelent a Biblia. Izzadt a kompánia, mit mondjunk erre? Mielőtt rám került volna a sor, az előttem megszólaló azt mondta: Vezércsillag. Én már csak annyit mondtam: Nekem is az. De rögtön megszólalt bennem egy hang: Hazudtál! S ezt hallottam egész nap. Nem volt nekem kedvem futballozni. Nem először hazudtam, de ez most más volt, egész éjjel nem bírtam aludni. Más-nap a konferencián Mészáros Sándor, az akkori Hajnalcsillag szerkesztője prédi-kált az Úr Jézus visszajöveteléről. A dön-tésre hívásnál tudtam, hogy mennem kellene, de éppen az új bakancs feltörte a lábamat, és nem akartam mezítláb előre menni annyi ember előtt. De a Lélek késztetése erősebb volt, előre mentem. Akkor 105-en döntöttünk az Úr Jézus mellett. Amikor hazamentem tele örömmel, és elkezdtem beszélni a bűnbocsá-natról, üdvbizonyosságomról, nem ér-tettek meg a gyülekezetben. 1943. szept-ember 12-én merített be Mészáros Sándor testvér. Az akkori tordasi 20 tagú kis gyülekezet a laodiceai gyülekezet ál-lapotában volt, senki nem térdelt mel-lém, inkább, mint valami fiatal csikót próbálták fékezni, és két éven belül el is párolgott a nagy lelkesedésem.

– Később kapcsolatba került a Bethánia mozgalommal is.

– A József utcai fiúotthonban laktam. Hét közben a Nap utcai és József utcai gyülekezetbe jártam, de Somogyi Imre testvéren kívül más nem nagyon szólt hozzám. 1946-ban a Bethánia Szövetség egy Alliance Konferenciát rendezett a Nap utcai imaházban. Előadók voltak dr. So-mogyi Imre, Vida Sándor, Ungár Aladár, Szikszai Béni, dr. Takács László testvérek. Amikor meghallgattam az egyik neves elő-adó testvért, egy képeslapra autogramot kértem tőle. Dr. Takács László – aki civil-ben törvényszéki tanácselnök volt – meg-kérdezte, ki vagyok. Beszélgetett velem, majd meghívott egy evangélikációra. Ké-sőbb is órákat beszélgetett velem, a fiatal kőművestanulóval, lelki kérdésekről. Ked-denként a Gyulai Pál utcában volt a Bethánia alkalma, ahová én is elkezdtem járni. Itt megújultam és megtudtam, mi az igazi lelkigondozás. Ekkor ismertem meg Szikszai Bényt. 1948-ban az Alcsúti Konfe-rencián felkértek bibliára vezetésére.

– Hétvégeken azért a Tordasi kis gyüle-kezetben volt. Ők mit szóltak mindehhez?

– Nem örültek neki. 1948-ban a faluból is megtértek vagy húszan a Bethániában. Velük értettem egyet. Ők elfogadtak lelki-gondozójuknak baptistaként. 12 fiú és há-rom leány négy csoportba osztva jártuk a környékbeli falvakat, és bibliórakat tartot-tunk. A gyülekezetben sok panasz után vá-lasztás elé állítottak, és én a Bethánia moz-galmat választottam. Ekkor kizártak a bap-tista gyülekezetből 1948-ban.

– A Bethánia Szövetség viszont egy idő után megszűnt...

– 1951-ben ott voltam Debrecenben azon a konferencián, ahol hatósági nyo-másra feloszlatták a Bethánia Szövetséget, amelynek vezetői többségében a reformá-tusok és evangélikusok közül kerültek ki. A mozgalom célja az volt, hogy mindenki a maga egyházában újuljon meg. A feloszlá-tás után az én lelki életem egyre hanyat-lott, megkeseredtem.

– Hogyan kanyaradott vissza az út a Baptista Teológiára?

– Természetesen jártam a baptista gyülekezetbe, de csak a hátsó padban ültem némán. 1951-ben jelentkeztem a Teo-lógiára, de nem vettek fel. Hogy is vettek volna fel, hiszen hivatalosan nem voltam gyülekezeti tag. Abban az időben kétéven-ként volt felvételi, Oláh Lajos tv. biztatásá-ra 1953-ban is beadtam a kérelmet, de még mindig nem találtak alkalmasnak, jól-

lehet ekkor már rendeződött a tagságom. A gyülekezetben már ígét is hirdettem. 1955-ben ismét jelentkeztem. 29 évesen vettem fel a Teológiára. Ekkor mondta el nekem anyám, hogy még születésem előtt az Úrnak ajánlott.

– *Első szolgálati helye a Nyíregyházi körzet volt, 15 állomással, hét évig.*

– Ide már feleségemmel, Schneider Júliával mentem, akivel 1959-ben kötötünk házasságot, aki mind a mai napig hűséges segítőtársam. 1959 decemberében volt az avatásom. A körzet taglétszáma kb. 160 volt, 80-an Nyíregyházán, 80-an a 14 állomáson. A besztekeri 15 tagú gyülekezetbe a 6 km-re lévő szomszédfaluból, Kékről átjöttek a volt bethánisták, és kérték, hogy hozzájuk is menjek prédikálni. Elmentem, de ez többeknek nem tetszett. Az előljáróság azért vont felelősségre, hogy miért nem elég nekem 15 állomás? A rendőrség is figyelte az alkalmainkat, és az ÁÉH megyei megbízottját az Úr félreállította egy súlyos betegség által. Mikor felépült, elmentem meglátogatni. Ő felhozta a „kéki ügyet”, persze akkorra már bemeztünk őt testvért, így Kék benne volt az igazolványomban mint körzeti állomás, és nem tudott semmiféle retorziót alkalmazni ellenem. Egyébként a nyíregyházi gyülekezetre, főként a fiatalokra lelkesítőleg hatott a kéki missziómunka.

– *Közben egymás után születtek a gyerekek.*

– Isten nyolc gyermekkel áldotta meg házasságunkat. Tamás (1960), Márta (1961), Eszter (1962), János (1964), Benjámin (1965) Nyíregyházán születtek, Péter (1970) Karcagon, és az ikrek: András, és Dániel (1972) Ócsán. Nem a mi érdemünk az, hogy minden gyermekünk az Úr tanítványa. Ez egy nagy kegyelem!

– *1966-tól 1971-ig szolgált a karcagi 12 állomásos körzetben.*

– A nagy körzetek és a gyülekezeti gondok azért otthagyták nyomaikat rajtam is. Itt is voltak problémáim a hatósággal, mert az ÁÉH emberei sehol sem szerették a megújulás hírnökeit. Azon a nyáron már a harmadik műtét után voltam, amikor elfogadtam az ócsai gyülekezet meghívását 1971-ben, ahol 1986-ig, nyugdíjba vonulásomig végeztem a szolgálatot.

– *Úgy tudom, egyszer Palotay Sándorral is komoly nézeteltérése volt.*

– 1972-ben a József utcában tartott lelkipásztor-értekezleten kissé nyersen szóvá tettem, hogy miért van jelen Palotay úr a baptista lelkipásztorok ügyeinek megbe-

szelésén. Az akkori egyházvezetők azonnali bocsánatkérésre akartak rávenni, de én azt feleltem, hogy imádkozom ezért az emberért, de nem kérek tőle bocsánatot. Persze ez nem maradt ennyiben. Többen is próbáltak meggyőzni, de eredménytelenül. Később Gerzsenyi László, az akkori titkár nagyon kérlelt, hogy az egyház érdekében mégiscsak kérjek bocsánatot. Ekkor kihallgatást kértem Palotaytól. Fogadott. Bocsánatot kértem. Azt kérte, mondjam meg őszintén, hogy magamtól döntöttem így, vagy rábeszélésre tettem. Megmondtam, hogy az egyházam érdekében tettem és mások győztek meg erről. Szörnyen felháborodva, kikelve magából azt kérdezte: „Hát, ezért teszek annyi jót az egyházzal?” Én erre csak azt válaszoltam: „Azért teszi, mert Ön a másik oldalon áll.” Békességben váltunk el, és később sem volt semmiféle hátrányom emiatt.

– *A kegyességi mozgalom gyümölcse volt Ócsán a tagrevízió? Hogy fogadta ezt a gyülekezet?*

– Egy fiatal előljáró javasolta 1982-ben – nem tőlem indult a dolog. De az előljáróság megszavazta, és a gyülekezet többsége is. A javaslat lényege az volt, hogy a gyülekezet összes tagját, lelkipásztorostul kizártnak tekintjük, és mindenkinek önként kell kérni a tagságát fél éven belül. Természetesen én az elsők között voltam, aki kérte. Kb. negyvenen voltak – a gyülekezet harmada –, akik örömmel tettek bizonysgot megtérésükről vasárnap délelőtt, délután vagy szerdán. De a többi nem. Ekkor egyet léptünk hátra, egy ötponos nyilatkozatot írhattak alá azok, akik egyetértettek az abban foglaltakkal (gyülekezeti tagság, rend, adakozás, stb.). A felének jó volt, de nem mindenkinek. Újabb egy lépés hátra: Két előljáró személyesen megkérdezte a fennmaradtakat, vállalká-e a gyülekezeti tagságot. Ekkor kilenc ember mondta ki magáról, hogy ő nem tagja a gyülekezetnek. Körülbelül azok, akik még nagy ünnepen se igen jöttek az Úr házába. Tulajdonképpen pozitívan jött ki a gyülekezet ebből. Szolgatársak közül többen kérdeztek már erről a tapasztalatomról: nem tanácsolnám senkinek ezt a módszert. Nagyon emberi volt. A Szentlélek megújító munkáját nem lehet erőltetni.

– *Mi a véleménye a mai evangélikációs módszerekről? Utcamisszió, tömeg-evangélikáció, sátormisszió, stb.*

– Látásom szerint elsősorban a hívő ember személyes élete kell hogy evangélikáljon azok között, akik ismerik őt.

Ezért én a hitmélyítésre törekedtem mindig. Évekkel ezelőtt Balatonszárszón egy evangélikációs konferencián az egyik külföldi előadó azt mondta, hogy a gyülekezetben kívüli evangélikációknak az a problémája, hogy a gyülekezet az ünnepi arcát mutatja. Az ott megtért emberek, amikor a gyülekezet hétköznapi arcával találkoznak, akkor már nehéz őket betagozni, sokszor nem is lehetséges. Én is így látom.

– *Fodor testvér az egyetlen magyar baptista lelkipásztor, aki 1990 óta aktívan szolgál a börtönmisszióban. Hogyan kezdődött?*

– 1990-ben Ócsán megtért egy cigányasszony. A férje börtönben volt, és kérte, hogy látogassuk meg. Ugyanebben az évben az Ó utcában alakult meg a Magyar Evangéliumi Börtönmisszió, én is ott voltam az alakuló ülésen. A gyülekezetnek beszámoltam erről és kértem, hogy imádkozzanak ezért a szolgálatért. Az első alkalommal Béni fiammal egy olyan embert látogattunk meg a börtönben, akihez soha, senki nem ment. A látogatás végén azt mondtam magamban: Nekem ez nem hiányzik. Nem akarok ilyen pogány emberekkel találkozni. Amikor este hazaértem, egy borítékot találtam a postaládánkban, amelyen újságból kivágott betűk felragasztásával ez volt írva: „Fodor testvérnek a börtönmisszióra”. Kétezer forint volt benne. Azóta se tudom, ki volt az adományozó, csak azt, hogy Isten arra indított, hogy ezt a szolgálatot végezni kell, és nem abbagyni. A társadalom elutasítja a börtönviselt embereket, de sokszor a hívők is. A szabadultak legnagyobb problémája, hogy nincs megfelelő lelki gondozás, e nélkül pedig nincsen továbblépés.

Ha a fogvatartottak közül valakinél valami kis pozitív változást felfedeznek – én nem mondanám ezt megtérésnek –, iszonyú megpróbáltatásnak van kitéve az illető a rabtársai között. Az a legjamborabb dolog, hogy a Bibliájából kiszaggatják a lapokat, cigarettapapírnak használva. Aztán ha eljön a szabadulás ideje, ott a másik gond: ha van családjuk, akik várják, azok pontosan olyan bűnözők, mint ő volt. A gyülekezetek félnek, óvatosak – joggal. Mi is adtunk már szállást néhány napra egy-egy frissen szabadult hétpróbás betörőnek, míg talált magának valami megoldást. A hívőknek kellene krisztusi módon (Lk 15:1-2) viszonyulni ezekhez az emberekhez.

– Fodor testvérnek mi a véleménye a mai magyarországi ébredésről?

– A bibliai közösség az, ahol testvéri intés van, imádkozunk egymásért, lelki növekedésért. Ezt ma én nem tapasztalom. Ami ma tapasztalható közösségünkben, az egy rajongó mozgalom, még csak azt se mondanám, hogy karizmatikus. Azok, akik éjszakába menően, vég nélkül tudnak énekelni, hallelujázni, ujjongani, de imádkozni kevésbé, ott nem beszélhetünk sem megújulásról, sem ébredésről. Meggyőződésem, hogy az, ami beszüremkedik gyülekezeteinkbe, az nem ébredés, hanem rajongás, amihez semmi köze az Úrnak.

– Mit tanácsolna a mai fiatal lelkipásztoroknak?

– Örömmel látom, hogy a fiatal lelkipásztorokban sok buzgóság van, de sajnálom, hogy népszerűségükért megalkuszunk olyan missziós módszerekkel, amelyek idegenek az alázatos, biblikus, krisztusi missziós szolgálattól. Miért nincs tekintélyük a mai lelkipásztoroknak? Azt tanácsolom, látogassanak többet, és lelki-gondozzák a gyülekezetet. A megújulást a térdeinken kell megharcolni. Nem dicsőítő énekeknek mondott új dalokat kell óráig énekelni, hanem imádkozni kellene! Ez a szélsőséges mozgalom többet árt az evangéliumnak, mint használ. A börtönökben sok bemeztett fogoly van, akik benne voltak különböző felekezetek „dicsőítő csoportjaiban”. Ha a szoros kaput kiszélesítjük háromszorosára, akkor már minden és mindenki befér... Az elején kicsi az eltérés, de hová vezet?...

– Hogyan összegezné szolgálatát?

– Ócsai szolgálatom főként a tűznek készült ingatlanok építése volt, sokszor a lelki ház építésének a rovására. 1975-ben az imaház 20 m²-es bővítése, az egész tető felemelése és felújítása volt. 1984-ben új melléképület épült, az alagsorban kistermekkel, a következő szinten száz személyt befogadó kisteremmel és konyhával, fönt pedig lelkipásztor-lakással. Utódom már ide költözött be. Bűnbánattal látom, hogy sokkal többet foglalkoztam a kézzel csinált templommal (ApCsel 7:48), mint az élő kövekből épült lelki házzal (1Pt 2:5) személyes lelkigondozás által. Az a vágyam, hogy az Úr egy egészséges, fentről való lelki ébredéssel újítsa meg a mi drága baptista közösségünket az első szeretet elhagyásából arra a lélekmentő buzgóságra, amely atyáinkat betöltötte.

– Úgy legyen!

HCsné

Karácsonyi istentisztelet a börtönben

Nem mindennapi szolgálati alkalomban volt részünk a szenteste délelőttjén. Karácsonyi istentiszteletet tartottunk a Maglódi úti börtön imatermében.

A börtönlátogatás azért jött létre, mert szeretnénk volna megörvendeztetni Dömötör István testvérünket, aki a börtönmisszió eredményeként megtért és ezen a helyen kell letöltenie egy régi bűnéért meg rászabott büntetését.

Döntése az Úr Jézus és a hívő élet mellett, végérvényes volt, ezt meg is pecsételte a nyáron a pesterzsébeti imaházban történt bemeztkezésével, de azért féltő testvéri szeretettel és imádkozó szívvel búcsúztunk tőle a börtönbe vonulás előtti nap, abban a szilárd hitben, hogy Isten vele lesz, és hite, jóra törekvése nem csorbul.

A fenti időpontban két teológiát végzett testvérünk, Surányi Péter és Doboróczi Gábor mint igehirdetők, egy börtönmissziós testvérnő, Nyitrai Erzsébet, valamint a pesterzsébeti gyülekezetnek egy duplakvartetnyi férfitagja kért bebocsátást a börtönbe, és a meglehetősen alapos ellenőrzési folyamaton átesve be is jutottunk mindannyian.

Az örök egy – az épület alagsorában lévő – terembe vezettek bennünket, ahol sorba rendezett székeken ülve, feszült csendben mintegy 25 rabruhába öltözött férfi várt ránk, köztük a mi István testvérünkkel.

Kölsönösen üdvözölve egymást felálltunk velük szemben, és imával megkezdtük az együttléte.

Surányi Péter testvér bevezetésül egy kötetlen beszélgetést kezdeményezett: Ki tudja, miért is ünnepejük a karácsonyt? Különböző válaszok érkeztek a sorokból – ilyenek is, olyanok is –, melyeket összegezve Péter testvérünk bizonyosságot tehetett arról, hogy a hívő ember számára többet jelent ez az ünnep az ilyenkor tapasztalt külsőségeknél, de még az egymás megajándékozásánál is. Számunkra a karácsony Isten örökkévaló szeretetét jelenti, aki Fiát küldte a Földre, megváltani bűneikből az embereket, és üdvösséget biztosítani nekik. Az angyal a bet-

A pesterzsébeti börtönmissziós csoport 2005 karácsonyán

lehem mezőn olyan örömet hirdetett a pásztoroknak, amely az egész világ öröme lett.

E bevezető alatt a hallgatóság aktív résztvevővé vált, és miután sokszorosított éneklapokat osztottunk ki közöttük, felszabadultan és mindnyájan énekeltek velünk az ismert karácsonyi énekeket.

Ezt követően Doboróczi Gábor testvér a Lukács evangéliumában leírt születési történet alapján azt ecsetelte, hogy a pásztorok a mennyei híradás után döntöttek: „Menjünk el mind Betlehemig, meglátni a csodát!” És az elhatározást tett követte. Ha a döntés után nem indultak volna el, vagy félúton megálltak volna, elmaradt volna Jézussal való találkozásuk. Ha valaki rájön, hogy másképpen kell élnie, mint eddig, eldönti, hogy megváltozik, akkor nem szabad bizonytalankodni, tilos félúton megállni, el kell jutni egészen az Úr Jézusig, a teljes megváltozásig, a megtérésig.

Különös színfoltja következett ezután ennek a különös istentiszteletnek:

Dömötör István testvérünk kijött a sorból a társai elé és beszélni kezdett. Szavaiban igazi meggyőződés és élet volt. Elmondta, hogy nagyon mélyről emelte fel Isten. Élete negyven éve alatt a bűnök sokaságát követte el, erkölcsbe és törvénybe ütközöket. Kicsapongó életet élt, ivott, kábítószerezett, lopott, garázdálkodott. Eddigi életének illusztrálására felmutatott egy általa rajzolt grafikont, amelynek görbéje folyamatosan lefelé tartott, valami nagy mélység felé. És mikor már úgy érezte, hogy nincs menekvés, jött egy találkozás, amely ennek a grafikongörbének az irányát visszafordította. Találkozás először a börtönmissziós testvérekkel (Surányi Péter és Doboróczi Gábor), majd rajtuk keresztül a gyülekezettel és Jézus Krisztussal. Az isteni kegyelemmel való találkozás mentette meg attól az ítélettől, amely a mélybe taszította volna végérvényesen.

Megtérése után még ki kell egyenlítenie ezt a

számlát, ezt a múltban keletkezett tartozást – ezért van itt – de soha többé bűnözés, soha többé a régi élet!

A rabtársak arcán valami leírhatatlan döbbenettel párosuló érdeklődés látszott. Valami olyasmit hallottak, amit egy cellatárstól, rabtárstól ritkán hallani. Nincs az a kívülről jött, ékesen szóló lelkész, aki ennél hitelesebben prédikálni tudná Isten megszabadító és megtartó kegyelmét.

Bárcsak elindulna valami folyamat bennük a jóra törekvés irányába István példája nyomán!

A bizonyágtételeket egy kis karácsonyi műsor követte: szavalat, felolvasás és férfikari duplakvartett-számok próbálták még szebbé tenni ezt az alkalmat, szemmel láthatóan örömet szerezve velük a hallgatóság körében.

Ott-tartózkodásunk végén a velünk jött testvérnő, Nyitrai Erzsébet, a börtönmisszió nevében kis ajándékosmagokat osztott zét a résztvevők között, az ünnep jellegének megfelelően, és közben alkalmunk nyílt elbeszélgetni is az emberekkel.

Különös, nem mindennapi istentiszteleten vettünk részt szenteste délelőttjén. Adja Isten, hogy ne csak számunkra, de a székeken ülő, megtévedt, büntetésüket töltő rabok számára is emlékezetes maradjon!

Nagy László József

KARÁCSONYI ÜDVÖZLETEK

A számos jókívánság, üdvözlét közül kettőt szeretnék kiemelni. Az egyiket Török János küldte. Idézem:

„Török Tibor deszki lakosú testvérem kérésére küldtek nekem »Jó Pásztor« c. lapjuktól. A vele okozott örömet figyelembe véve fáradozásukat hálaosan köszönöm.

A lapjuktól írt olvasmányokat jónak és figyelemfelkeltőnek tartom, a gyermekrejtvényt, amelynek megfejtése több órás bibliaolvasás alapján sikerült, és ezt nagyon hasznosnak tartottuk feleségemmel és családommal együtt.

A mellékelt karácsonyi képeslap egyik karácsonyra készült alkotásomról készült. (Egy országos pályázaton díjnyertes olajfestmény volt.)

Amennyiben igénylik, különböző folklór jellegű festményeimről készült képanyaggal örömmel állok a rendelkezésükre, hálából a figyelmességért... vagyis díjtanul.

Kívánok Önöknek ezúton is békés karácsonyt és eredményekben gazdag új esztendő!

Tisztelettel:

Török János
Budapest, 2005. dec. 15.”

A címdalalon látható téli táj Török János fenti levelében említett alkotása.

A másik üdvözlét a dégi gyermekotthon lakóitól érkezett, ahova a gyerekeknek új ruhákat és ajándékokat küldtünk karácsonya. A minden gyerekek által aláírt díszes üdvözlőlapon ez áll:

„Kedves Almási Bácsi!

Nagyon szépen köszönjük a nekünk szánt ajándékokat, amit tetszett küldeni. Köszönjük szépen a jóságát. Ezúton szeretnénk kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánni.”

Az intézet igazgatója, Takács Árpád a következő sorokkal csatlakozott a gyerekek írásához:

„Tisztelt Almási Úr!

Én is csatlakozom a gyerekekhez! Köszönjük mindenkinek, aki szerepet vállalt ebben a cselekedetben. A gyerekek öröme legyen a fizetség! Még egyszer köszönöm az ő nevikben is. Áldott ünnepeket és sikeres új évet kívánok!

Takács Árpád
házzavezető”

BÖRTÖNLEVELEK

Kedves Almási Testvér!
Tisztelt Gyülekezet!
Szeretett Testvérek!

Jézus Királyunk születésének alkalmából köszöntöm a Gyülekezetet!

Az evangélikus és a mi erzsébeti börtönmissziósaink segítségével 24-én mi is tarthatunk egy kis megemlékezést a Békesség Királyának eljövetele alkalmából. Ez úton is szeretném megköszönni a börtönben tartózkodásom ideje alatt kapott leveleket, segítségeket, imákat, azt a sok szeretetet és törődést, amit irántam tanúsítottak. Azon testvérek önzetlen és áldozatos munkáját, akik családomat is segítik. Nagyon sok Testvér felől kaptam jelzést, hogy imádkoznak értem, sokan írtak, akiknek tudtam, válaszoltam, és nap mint nap imáimba foglaltam, hogy a Testvérek és Gyülekezet vetése és aratása bőséges legyen. Amint értesültem róla – és itt köszönöm a „Jó Pásztor” újságokat – bőséges és áldásos volt az idej esztendő. Hála és dicsőség az Úrnak!

Egy betlehemi éjszaka hozta el számunkra is az Ígéretet. Ezen Ígéret alapján tud Gyülekezetünk nagyobbodni Jézus Krisztusban. Az Írás alapján, történelmi lán-

colatok sorozatán át vált testté az Ige... Beteljesedett az idő és Isten elküldte az Ő Fiát. Megtestesült az Ige, hogy magára vegye véradózatát a mi bűneinket. Ezzel számunkra elhozta az életet ingyen és önzetlenül. Azért, mert annyira szeretett bennünket. Ez a Kegyelem lett a mi örökségünk, és ezen Kegyelem által lehetünk mi most testvérek, az Ő szeretetében! Dicsőség Urunknak, hogy mindannyiunkat egyenként számon tart, és megtart, és dicsőség Királyunknak, hogy megváltott minket!

Az Ő békességében és szeretetében áldott karácsonyt kívánok!

Tisztelettel, szeretettel:

Dömötör István
Budapest, 2005. 12. 12.

És egy másik levél a börtönlátogatás után:

Kedves Mihály Testvér!

Meg szeretném köszönni a Gyülekezetnek, hogy karácsonykor is gondolt rám és imádkozott értem! Köszönöm a legnagyobb ajándékot, hogy láthattam gyüleke-

zeti testvéreimet. Láthattam, hogy a benti keresztyénekért és nem keresztyénekért készültek és szolgáltak. Szentestének a napján elhozták közénk Jézust, és az ő megbocsátó szeretetét. Örülök, és hálát adok Urunknak, hogy ott lehettem, és hogy ott lehetett sok elítéltársam és hírt kaphatott a Megváltóról. Bizony sokan még a híret sem hallották. De most nemcsak hallották, hanem meg is értették, és úgy láttam, biznyságot is kaptak. Megdöbentett, hogy megrogytak a térdek, és a köszikla szívű emberek befelé sirtak. Köszönöm, hogy tanúja lehettem!

Köszönöm a Testvérek eljövételét!

Áldjon az Úr!

Szeretettel:

Dömötör István
Budapest, 2005.12. 26.

*

Jézus azért jött, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessen, tőlünk pedig azt várja – ha a jobb keze felől akarunk állni –, hogy meglátogassuk a foglyokat. Hála legyen neki, hogy ezen a karácsonyon megnyílt a börtönajtó és fölcsendülhetnek a karácsonyi énekek és szól az Ige a Szabadítóról.

HIT ÉS KULTÚRA

Díszdoktorrá avatták Beharka Pál testvér

2005. december 18-án vasárnap, kora reggel egy e-mail érkezett Pesterzsébetre – biztos vagyok abban, hogy más gyülekezetekbe is. A küldemény egy színes albumot tartalmazott Beharka Pál testvér díszdoktorrá avatásáról Amerikában, valamint két levelet. Ezekből szeretnénk most ízelítőt adni kedves Olvasóinknak. Az album a levél kérésének megfelelően a faliújságra került, és a 4. adventi vasárnapon örömmel gondoltunk Beharka testvérre, hálát adva érte az Úrnak, aki gyermekségétől vezette, irányította, ráhangolta szívét és értelmét a szent zene szeretetére és ráigazította ujjait a fekete-fehér billentyűkre, hogy

Dr. Clyde Cook, a Biola egyetem rektora és felesége mellett a díszdoktori fokozattal kitüntetett Beharka Pál és felesége, Bretz Mónika

MENNYIT ÉR AZ EMBER?

Mondd, neked mennyit ér?

Tudom: a társad, gyermeked sokat. Félted, szereted őket, tán óvnád szülődet is a bánattól, bajtól; ha kell, barátod is véded. De az a másik, az idegen, mondd, mennyit ér neked? Ha tőled távol van; mindegy, ha meghal, mindegy, ha éhez? Ha szenved, vagy sír, felér-e szívedig a fájdalom? Válaszolj: mennyit ér neked, az, aki megbántott, felsértette sebed? Az, kit anya szült, éppen úgy, mint téged, válaszolj csendben: mennyit ér ő neked? Őt is úgy szerették, mikor megszületett, Őt is úgy becéztek, mint téged, a gyermeket.

Mielőtt válaszolsz, nézz fel a keresztre, Golgotára, vérrre, sebekre. Istennek te és én, az ember annyit ér, hogy váltságul adta értünk szent Fia életét!

Petrőcz Lászlóné

később nemzedékeket tanítson és irányítson az Úr felé.

Ezúton is szeretettel köszöntjük az Úr alázatos szolgáját, a magyar baptista zenei élet irányítóját.

És most következék néhány részlet a levelekből:

Kedves Testvéreim!

Mellékelten elküldöm ezt a levelet, amelyet az alhambrai gyülekezet orgonaavatásáról kaptam, és azt a képes összeállítást, amelyet a Beharka testvér díszdoktorrá avatása alkalmából készítettem.

Magyar időszámítás szerint a díszdoktorrá avatás szombaton volt, az orgonaavatás vasárnap, és a gyertyafényes karácsonyi ünnepség hétfőn hajnalban lesz a resedai református templomban, ahol ismét Beharka testvér fog orgonálni.

Örülünk és imádkozunk ezekért az alkalmakért és Beharka testvérért, hogy adjon neki az Úr sok erőt szolgálatának tökéletes végzéséhez! Adjunk hálát azért, hogy Beharka testvér személyében olyan gazdag talentummal megáldott alázatos emberrel ajándékozta meg közösségünket, aki tehetségét nem pénz- és földi dicsőség megszerzésére, hanem az Úr szolgálatára használta fel. Ezért egyedül Istené legyen a dicsőség!

A mellékelte albumot, ha lehet nyomtassátok ki és tegyétek ki a gyülekezetet faliújságra.

Ez az egész ügy olyan bonyolult, hogy még két héttel ezelőtt senki sem tudott semmit – még azok sem – akik ezt titokban szervezték. Ezt ember nem, egyedül csak Isten tudta ilyen csodálatosan kimunkálni. Ezt az Úrtól kapott ajándékot tegyük a karácsonyfa alá és adjunk hálát érte!

A közelgő ünnepek alkalmából az Úr áldjon meg benneteket és ajándékozzon meg minden testi-lelki jóval!

Testvéri üdvözléssel:

Kövesdi Imre
2005. dec. 18. 7.51

És a továbbított levél (dec. 17. 20.25):

Kedves Mindnyájatok!

Most jöttem haza az imaházból, és gyorsan írok pár sort. Legelőször is azt, hogy volt egy fantasztikusan áldásos, gyönyörű orgonaavató ünnepségünk! A jó Isten meghallgatta imádságainkat, és olyan szép ünnepségben volt részünk, mint még soha. Pali bácsi nagyon szépen játszott, olyan színes, szép hangzokat hozott ki az orgonánkból, hogy csak ámultunk. Az énekkar is nagyon szépen énekelt; szinte éreztem, hogy a jó Isten fogta a karomat és úgy vezetem az énekeket. Hát nem is tudom, még mit írjak hirtelen...

Az imaház tele volt – eljött a főkonzul is, és a Rogers cég tulajdonosa, aiktól vettük az orgonát. Itt volt Lak László (zongoraművész) is, és hát nagyon oda

volt az egész műsortól, annyira tetszett neki. Itt voltak a lelkipásztorok is...

Holnap megyünk Resedába délután a gyertyafényes istentiszteletre. A Kodály kórusral együtt fogunk énekelni. Ott is fog Pali bácsi játszani.

Majd holnap este jelentkezem. Addig is sok puszi.

Györgyi

*

Eddig a levelek. Bizonyára minden olvasónk szinte jelen volt a színes beszámolók nyomán mindhárom ünnepen. A szerény ünnepeltnek pedig újra gazdag áldást és további munkás éveket kívánunk!

– am –

*

Fiatallistánk, Tóka Ágoston orgonajátékát hallgathatták azok, akik január 5-én délután a Bartók Rádió adását figyelték. A felvétel a Zeneakadémia Nagytermében készült a múlt év tavaszán. Az országos tanulmányi versenyek sorába kapcsolódó II. Szakközépiskolai Orgonaverseny I. helyezettjeként Antalfy-Zsíross Dezső két művét adta elő.

A szerző – akinek emlékére rendezték az orgonaversenyt születésének 120., halálának 60. évfordulója alkalmából – 1907-21-ig a Zeneakadémia orgonatanára volt, majd amerikai hangversenykörútra indult és évekig több ottani intézményben is tanított, többek között 1927-től a New York-i Columbia Egyetemen az egyházzene tanára volt.

Elsőként a „Karácsonyi hangok” c. lírai hangvételű kompozíció (magyar kiadásban Beharka Pál: Orgonaiskola I. kötetében jelent meg), majd másodikként a rendkívül színes hangzásvilágú és virtuóz Scherzo c. mű hangzott el.

Isten áldása kísérv Tóka Ágoston további tanulmányait és szolgálatát!

– tsz –

*

Számos sikeres koncert után (Orosz Kultúra Háza, Budapest, Bella Italia Múzeum, Székesfehérvár) **2006. január 21-én** Felsőnyéken a református templomban az ökumenikus imahét záró alkalmán klasszikus darabokat és evangéliumi énekeket ad elő *dr. Hernádi Mária*, ez alkalommal is Pátkai Imre zongoraművész kísérvével. Igei bevezetőt tart Hernádi főorvos édesapja, *Hányik János* ny. lelkipásztor testvér. A résztvevőknek módja lesz meghallgatni *dr. Csókai András* idegsebész professzor mély átélésből fakadó bizonyágtételét.

A következő levelet *Bodó Sándor* testvér kapta a Magyar Katolikus Rádió vezetőitől. Az elmúlt év egyik legsikeresebb és legmeghatóbb műsora volt az a beszélgetés, amelyet Dvorszky Hedvig folytatott Bodó Sándor testvérral, s amelyet a rádió 2005. szeptember 4-én közvetített „Séta bölcsőhelyem körül” címmel Rátkai Balázs szerkesztésében. A rádió dicséretére legyen mondva, hogy a baptista művész hitvallását nem vágta ki, rendkívül kifinomult érzékkel válogatta a zenét a Vox Nova Férfikar és Baptista Központi Énekkar felvételeiből a „Szülőföldünk bennünk élő kincsei” c. sorozatban. Következzék a levél:

„A Megváltó érkezésének örömevel a szívünkben köszönjük rádióink iránti nagylelkűségét. Meggyőződésünk, hogy közreműködésével nem csak a közszolgálati rádiózás legnemesebb hagyományaira tekintő műsoraink színvonalát gazdagította, hanem abban a szellemi építkezésben is alkotótársunk, amely a magyarság erkölcsi és műveltségbeli tartományait igyekszik magasabb szintre emelni.

Áldott karácsonyi ünnepeket és kegyelmekben gazdag újévet kívánva bizalommal kérjük rádióink iránti figyelmes szeretetét és közös munkálkodásban megnyilvánuló pártfogását a jövő esztendőben is.

Öszinte nagybecsüléssel köszöntjük:

Juhász Judit
vezérigazgató-
helyettes

Spányi Antal
püspök,
vezérigazgató

Budapest, 2005. december 14.”

K Ö N Y V S Z E M L E

Molnár Lajos, Ilonka Mihály, Sándor Illés élete és szolgálata

Zágoni Jenő szerkesztésében újabb kötet jelent meg, mely három erdélyi lelkipásztor hitvalló életét és munkásságát tárja az olvasó elé. *Molnár Jakab* „Tiszta fényvel” (Ilonka Mihály) és „Bátor Hittel” (Molnár Lajos) című életrajzi műveit és Sándor Illés önéletrajzi írását lapozva kegyelmes, gondoskodó, féltőn szerető Istenünk és engedelmes szolgálóinak kapcsolata példát állít mindnyájunknak.

Molnár Lajos sorsában láthatjuk, hogy Isten a kereső lelkeket nem hagyja magukra. A Biblia, életében olyan értéké válik, amely jellemét teljesen átforgalmazta, hogy üres vallásosságától tisztább lelki életre mondjon igent. Meggyőződését az emberek éles, goromba támadása nem ingathatta meg. Küzdött, míg hívő gyülekezetre leve Budapest, Urunk szolgálatára pecsételte el magát. Önkéntes evangélistaként bejárta az erdővidéki falvakat, Isten szeretetét hirdette, éppen az ellene támadók között.

Urunk kifürkészhetetlen bölcsességére mutat rá Ilonka Mihály élete, ki gyermekkorai sérülése folytán az első világháborús időszak rendíthetetlen fátylavívőjévé válhatott. Tizenkét gyermekes családapa és férj, a Székelyföldi Baptista Missziókerület elnöke, az Erdélyi Magyar Baptista Szövetség alelnöke, barát, az ifjúság vezére, író, mindez csak néhány terület, melyekhez Istenünktől merített küzdőerőt és elszántságot. Sándor Illés háborús fogságból szabadulva adta magát Megváltója szolgálatára. Tanúi lehetünk az öröme, mely átjárja az embert, ha rátalál Istenre; az őszinte elhatározásnak, mely családjá szembefordulását is legyőzte; a kemény munkának, mely által emberek százai hallották meg a hívő szót, s imaházak emelkedtek. Az ő szavait idézve: „Adj Isten, hogy e könyvben leírtak lelkesítsenek másokat is Urunk iránti szolgálatra! Isten szent nevére pedig szálljon örök hála és meg nem szűnő tisztelet minden néptől örökkön-örökké! Amen.”

A három székelyföldi missziómunkás életéről szóló könyvhöz a Baptista Levéltárban mindazok hozzájuthatnak, akik érdeklődnek a történelmi Magyarország legkeletibb tájegységének missziómunkáira iránt.

A könyv ára: 1000 Ft

NT

A felsőcsernakoni baptista imaház

A Jó Pásztor Alapítvány kiadásában eddig megjelent könyvek

Dr. Almási Mihály:
Népszerű teológia röviden
(Theologia popularis brevis)

Ez a könyv hitünk igazságainak rendszeres kifejtését tartalmazza, biblikusan és közérthetően. Jelenleg az egyetlen komplett magyar baptista dogmatika.

A/5, 200 oldal

Ára: 1200 Ft (+200 Ft postaköltség)

Dr. Almási Mihály:
Kegyelem minden

A könyv „műfalilag” leginkább hálaáldozat kíván lenni Isten különös gondviseléséért, amelyet a szerző saját életében éppúgy megtapasztalt, mint az elmúlt századokban ősei. Nagy vonalakban a könyv tartalma így összegezhető: Az Almási család története; ifjú Almási Mihály élete a gyermekkor, iskoláskor és a lelkipásztori szolgálatára való felkészülés éveiben; az eddig megtett út a lelkipásztori szolgálatban; közegyházi szolgálatok; külmiszió az Egyesült Államokban és a határon túl élő testvériség között; alapítványok; a baptista egyház jövője.

A szerző mély betekintést enged saját lelkébe, örömeibe és bánataiba, amiket a rendkívül változa-

tos életpályán bekövetkezett kívánatos és nemkívánatos események váltottak ki belőle.

Ez a könyv üzenet lehet fiataloknak és időseknek, érkezőknek és távozóknak, hívőknek és hitetleneknek, azoknak, akik megtalálták Krisztust, és azoknak, akik keresik.

B/5, 783 oldal, 250 fekete-fehér és 300 színes fényképpel.

Ára 4400 Ft (+600 Ft postaköltség)

Újszászi Benyó Illés:
Repedezett nád

A fordulatokban gazdag elbeszélés bepillantást enged két rossz sorsú ember megtérésének körülményeibe. Ugyanakkor végigkísérhetjük egy hívő fiatal lángoló szolgálatkészségének próbákkal teli küzdelmeit.

Újszászi Benyó Illés – aki dr. Somogyi Imre fölfedezte, mint sokan mások – nem egészen 20 esztendő szolgálat után, fiatalon, 54 évesen költözött az örök hazába. Mintegy háromszáz írása jelent meg.

A Repedezett nád az író egyik első elbeszélése.

B/6, 40 oldal, színes borítóval

Ára: 290 Ft postaköltséggel

Legújabb könyvünk A hegyi kunyhó

Egykor Hollandiában úgy próbáltak védekezni az evangéliumi puritán mozgalom terjedésével szemben, hogy a hívő családokat – addigi lakóhelyük elhagyására kényszerítve – hajóra rakták és száműzték, Kanadába.

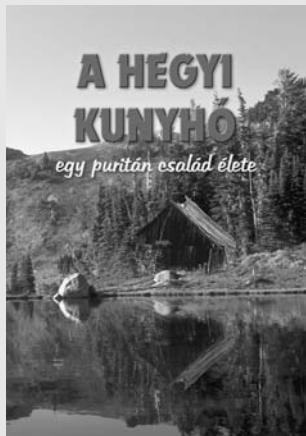
Palkron Káleb és családja egy volt a több száz közül, akik Kanada vadregényes hegyei között keresték a megélhetés lehetőségét. Gigászi küzdelmet vívtak a természet vad erőivel.

Úgy tűnhetne, hogy mai világunkban legfeljebb a kalandokat keresők extrém időtöltése játszódhatna a könyvben leírt körülmények között, azonban érdemes előre tekinteni az utolsó idők egyik veszedelmes korszakára, az Antikrisztus uralmára, amikor a fenevad bélyegét elutasítók hasonló körülmények közé kényszerülhetnek.

Legyen bátorító minden helyzetben az – eredetileg a múlt század első felében a Magvető Kiadónál megjelent – elbeszélés szereplőinek vezéregyénisége: „Az igaz ember hitből él!”

A/5, 80 oldal, színes borítóval

Ára: 590 Ft (+110 Ft postaköltség)

A könyvek megrendelhetők a Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálatnál,
1751 Budapest, Pf. 279, vagy a 06-20/886-0712-es telefonszámon,
illetve személyesen is átvehető az alapítványnál

Olvasóink írják

Megkaptuk a Repedezett nád c. füzetet, köszönjük szépen. Én már minden betűjét elolvastam, és túláradó hála töltötte el a szívemet, hogy az Úr Jézus most is megszabadít, megment a bűntől mindenkiket, aki hozzá menekül és befogadja Őt szívébe. (Körösladány)

Nagyon szépen köszönjük az ajándékokat. Gyermekeim mindig olyan nagy örömmel várják. Isten gazdag áldását kívánjuk az új évben is munkájukra! (Baja)

Nagyon szeretem a Jó Pásztor lapot, többször is átolvasom és adom tovább testvéreimnek, hogy ők is épüljenek általa. Olvasom a Kegyelem minden című könyvet, nem lehet letenni, sokszor késő estig olvasom... (Debrecen)

Hálás szívvel köszönöm azt a kedves, értékes verses könyvet, amit legutóbb kaptam. Valamikor nagyon sokat szavaltam a gyülekezetben, sőt a református, evangélikus közösségekben is felkértek versmondásra. Különösen Túrmezei Erzsébet verseiből szavaltam sokat az evangélikus templomban. Aranydiploma kitüntetést kaptam érte. De a Wesselényi és József utcai gyülekezetben is többször mondtam verset az Úr dicsőségére.

Januárban műtik a másik szememet, tessenek imádkozni értem! Hiszem, hogy Jó Atyám kezében vagyok. (Budapest)

Nagyon örültem a legutóbbi számban a biznyságtételeknek és annak, hogy a Pesterzsébeti Gyülekezetben az idén negyedszer volt bemeletés. A ti munkátok nem hiábavaló az Úrban!

Gyermekünknek való (Gerzsenyi Sándor által írt) ízes, zamatos gyermekverseket már alig várom. Unokám a „Mi a karácsony?” című verset megtanulta és elmondta az iskolai karácsonyon az összes diák, pedagógus előtt, a falukarácsonyon és az imaházban is. Az ünnepek elmúltak, de az örömtök legyen állandó! Az új esztendőre új erőt, kívánok! (Őrbottyán)

Köszönöm szépen az elküldött csoportjeleneteket! Nagyon szépek, remélem, sok örömet tudunk szerezni ezzel a gyülekezetnek. (Pécel)

...Nagyon megragadott Lázi Sándor testvér életútja. Személyesen is volt alkalmam látni, hallani a gyülekezetünkben.

A bizonyágtételek is sok lelki erőt adtak jelenlegi betegségemben. Örülök a rejtvénynek is. Köszönöm, ha a továbbiakban is küldik a lapot számomra. (Nagykőrös)

Elégedetten olvasom a Jó Pásztor újságot. Kérem, hogy a testvérem részére is küldjék a lapot. (Bokor)

Nem tudom elhallgatni örömeimet, amit a Kegyelem minden és a Repedezett nád c. könyvekből merítettem. Újszászi testvért jól ismertük és sok írása jelent meg a Békehírnökben. Gyakran hallani, „nem azzal kell dicsekedni (?) ami régen volt, arról beszéljünk, ami most van.” Szerintem ez így is, úgy is igaz, mert hálásnak kell lenni a rég elvett áldásért és kegyelemért, hogy az újakat is tudjuk értékelni. ... Nagyon köszönöm az Úrnak a testvérek munkáját... (Kaposvár)

... Szívből örülök továbbra is a nívós és sokrétű lapnak, a Jó Pásztor-nak. Éppen ezért arra kérek tisztelettel, hogy egy példányt Cs. testvérnő számára is szíveskedjetez küldeni. (Canada)

Köszönöm, hogy a lapot rendszeresen megkapom. Nagyon várom, mindjárt ki is olvasom és nekilátok a rejtvény fejtéséhez, ami valóban sok Biblia-forgatást igényel. Érdeklődéssel olvasom az idős lelkipásztorokról szóló életképeket. Mindezt személyesen ismerem, sőt van, akivel jó testvéri baráti kapcsolatam is van. A könyvet is megkaptam és kiolvastam. Híven tükrözi egy szolgáló élet küzdelmeit, örömeit, és gondjait. Bátorításul egy ígét fogadjon a Testvér: Nem a láthatókra nézünk... Sok gondolat fogalmazódott meg bennem a könyv olvasásakor, és ha valahol még találkozánk, el is mondanám. Révész Benjámin testvér halála érzékenyen érintett minket, mert több hónapon át kiegészítő lelkipásztori szolgálatot végzett gyülekezetünkben. Emlékét szívünkbe zártuk. (Fót)

Nagyon örültem, amikor kézhez vettem a lapot az új lakhelyemen. Gyorsan kiolvastam, és jól kísértam magam. Minden sora mély érzéseket keltett bennem az Úr iránt és az emberek sorsa iránt. Szép gondolatokkal és tartalommal megszerkesztett újság ez, és szeretném a jövőben is megkapni, ha lehetséges. (Beregszász)

Kedves Testvéreink! Szeretettel köszöntünk benneteket. Mindig ott vagytok a lelki szemeink előtt, amikor hangosan

felolvasok a Jó Pásztor újságból felségemnek. Gyakran megkönnyezzük a szép emlékeket. Lakcímünk megváltozott, így közelebb kerültünk apósomhoz, aki már hatszoros dédnagypapa, és aki a 93. évet betöltötte. Amennyire tudjuk, segítjük az alapítvány jó és helyes mozgalmát. (Budapest)

Kedves Jó Pásztor Testvérek! Örömmel olvasom lapjukat, nagyon kedves, színes, jó újság. Én, naiv, kaptam egy csekket, küldtem is egy kis adományt, és azt hittem, majd kapok újságot. Várom-várom, már mindenki olvassa az új számot, én is kaptam Z. testvértől, ő mondta, hogy kérni kell. Most kérem, hogy címemre küldjenek újságot, előre is köszönöm szépen. (Pécel)

Lelki épülesemre, áldásomra szolgál a lap, valahányszor kezembe veszem. Legjobban az Életutak c. rovatot, az idős szolgáló testvérek bizonyágtételét szeretem olvasni, jó lélekben újra gyermekké válni. Szeretném megköszönni az elmúlt évben kapott ajándékkönyvet és kazettát. Kísérje a jó Isten áldása az új évben is szolgálatukat. (Dunaharaszti)

Néhány nappal ezelőtt Orgoványnon megvásároltam a „Kegyelem minden” című nem régen megje-

lent könyvedet. Azon nyomban kézbevettem, és már el is olvastam. Nagyszerű írás. Életről, családdról, eddigi munkásságról kap hiteles tájékoztatást az olvasó. Számot adsz küzdelmeidről és méltán elismerést érdemlő eredményeidről... Szinte természetes, hogy találkoztál azokkal is, akik nem értenek meg, akik nem tudtak követni. Sokan nem értik azt, hogy mit jelent az értük, de nem ellenük való haragvás. „Még nem elég...” Menj megkezdett utadon, erőfeszítéseidet biztosan siker fogja koronázni! A Kegyelem Ura veled lesz. (Kecskefém)

...A „Mit adnánk az Úr Jézusnak?” című vers nagy segítséget jelentett a vasárnapi iskola kiscsoportjának a karácsonyi szolgálatban. Köszönjük. – (Csantavér)

...Valahányszor kezembe veszem a 16 oldalas Jó Pásztor lapot, szívem mély hálával telik meg... mert ez a ma emberének szól. A lelki szegényeknek, éhezőknek és szomjazóknak, rámutat az ember elesett állapotára. Ez a lap Isten Lelkétől ihletett, és mint a sebész éles kése, az élő testbe vág, hogy a romboló sejteket, daganatokat, mely szervezetünket időnap előtt felemésztené, eltávolítsa, úgy e lap is sokszor hasonló módon fájdalmasan érint, de hála érte Istennek, hogy így is a mi javunkra szolgál... Köszönöm „A pogány” c. könyvet, amelyet már sokan elolvastak. ... Az Úr áldja meg további munkátokat az új esztendőben. A 20. Zsoltár 1-2. verse valósuljon meg mindennapi életetekben. (Szlovákia – Léva)

MEGHÍVÓ

BVSZ VASÁRNAP PESTERZSÉBET

2006. február 5. vasárnap délután 5 óra

Az idei esztendőben február 5-én tartjuk a BVSZ vasárnapot.

A Budapesti Baptista Missziókerületben – az elmúlt évhez hasonlóan – az északi gyülekezetek

Vácot, a déliek Pesterzsébeten találkoznak. Pesterzsébeten a fő téma: „Zengd Jézus nevét!”

Az összevont énekkar Jézus Krisztust magasztaló énekeket énekel és Róla szól majd az ige, a bizonyágtételek, a fúvószena és minden egyéb szolgálat.

A fő téma két fontos üzenetet hangsúlyoz:

1. Jézus nevét zengd és ne más!
2. Az Ő nevét zengd, ne légy néma, ne hallgass!

Szeretettel várunk mindenkit!

**A BBEK vezetősége és
a Pesterzsébeti Gyülekezet**

Újabb bemerítés Pesterzsébeten

Nagy öröme volt – immár negyedszer 2005-ben – a Pesterzsébeti Gyülekezetnek, amikor advent 2. vasárnapján, december 4-én 9 fehérruhás tett bizonytságot hitéről a bemerítésben. Ezzel 24-re emelkedett a 2005-ben bemerítettek száma. A kilenc fehérruhás: Taligás Tímea, Bacsó Noémi, Baka Dénes, Tóth Pál, Széll László, Széll Dalma, Széll Dávid, Tóth Vilma és Kovács Genovéva. Különösen meghatározó részlete volt az istentiszteletnek, amikor az ebben az évben korábban bemerítkezettek a „Zúgj, Jordán” kezdetű spirituáléval köszöntötték az új gyülekezeti tagokat.

Néhány sort idézünk Kovács Genovéva bizonytságtételéből:

Kedves Gyülekezet,
Barátaim, Rokonaim!

A mai napon még nehezebb megszólalni, mint a gyülekezeti főlvétel alkalmával, hiszen most olyan emberek is jelen vannak, akik már változó ideje kísérik életemet. Nem vagyok fiatal testben, de lélekben – úgy érzem – még nem végeztem el futásomat. A hátralévő időt úgy szeretném leélni, hogy életem, munkám tükrözze Isten, Jézus Krisztus jelenlétét.

Isten megajándékozott három drága gyermekkel és nekem lelkiismeret-furdalásom van, hogy nem tettem meg mindent érdekükben. Vajon tudják-e, mennyit imádkozom értük, hogy megértsék, milyen jó Istenben bízni és a hit útján járni! Hiszem, hogy tíz éve, amikor túltem egy balesetet, azért engedte az Úr, hogy tovább éljek, hogy azt a szeretetet, amit megtapasztaltam, továbbadjam. Ami a biológia világában a levegő, az a lelki életterben a Szeretet. Isten és

ember szeretetközössége biztosítja a lélek számára a létezés, a színen maradási. A teljes szeretet nélkülözhetetlen életszükséglet. Hiánya: szellemi halál! Isten, amikor törvényt ad választott népének, akkor a teljesség igényével lép fel. „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből”. Ami ennél kevesebb, az elégtelen.

A nagybetűs Szeretet (Agapé) nem más, mint maga az Isten. Így ha szeretetlenek vagyunk, akkor tulajdonképpen istentelenek vagyunk. Az embernek pedig teremtésénél fogva csak Istenben, illetve Isten által van élete. Ezért létfeltétele az Istennel való szeretetközössége. Csak ebben a közegben képes funkcionálni. Az egészséges családban a családtagok nem szegyelek a családba tartozásukat. Én most azért állok itt fehér ruhában, mert szeretném nyilvánosan Jézus parancsát teljesíteni a hitem megvalósításával. Ő mondta: „Elmenvén azért tegyetek ta-

nítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében!”

Jézus a bemerítésnek ugyanolyan hangsúlyt adott, mint az evangélium hirdetésének és a tanításnak. Isten velünk való tervét nyilvánítja ki, az Ő családjába tartozunk, annak tudatos részei vagyunk. Családtagok persze csak a Krisztusba vetett hit alapján leszünk. Nincs annál nagyobb tisztesség, mint, hogy Isten családjának tagjai vagyunk. Amikor olyan jelentéktelennek, erőtlennek, elhagyottnak érzed magad, gondoldj arra, hogy kihez tartozol!

Békefi Pál: Ha Isten hallgat c. versében az én érzéseim is megtalálhatók.

Ha Isten hallgat

Most úgy érzed, hogy Isten jó.
Ezt suttogja a lenge szél,
Virágok, versek, és szívek.
Szavában hozzád Ő beszél.
De megnyílnak előtted is

A kísértésnek mély tava.
Midőn úgy véled, hogy nincsen
Az Úrnak sem hozzád szava,
Ha látod, hogy Isten hallgat
És nem teljesíti imád,
A szorongás óráiban
Enyhületét nem hinti rád.
Ne hidd, hogy Isten messze van,
Vagy elfáradt már szent keze!
Nem rejtőzött el vak homály
Mögé áldó tekintete!
Csak csendben vár, és csendben néz
Lelked titkos rejtekebe.
Te várj Reá, s hittel borulj
Kísértések közt elébe!
Mondd el Neki mi fáj, mi bánt,
Lesz rá Istentől felelet,
Mert minden sükségnél nagyobb
A Benne bízó szeretet!

Sokszor éreztem, hogy hallgat Isten, úgy gondoltam, nem figyel rám, csekély tudásommal nem fogtam fel, hogy más utakat készít nekem.

Sok dolgot túltem és mindig jobb jött – érdemtelenül.

Imáimra mindig feleletet kaptam. Jó Istennel egy közösségben élni. Hálás vagyok azért is, hogy elvezetett a Baptista Teológiára, ahol kutathatom az Írásokat, és közelebb kerülhetek a misztériumhoz. Köszönettel tartozom a lelkipásztor testvérnek, tanárainak, osztálytársaimnak, ahol nem vagyok hátrányban azért, mert már nem vagyok fiatal. Örülök annak is, és köszönöm Istennek, hogy másfél éve beirányított ebbe a templomba, ahol szeretetre méltó közösségre találtam, ahol már számontartanak. Jó itt lenni, szeretnék hasznos családtag lenni.

Fontosnak tartom, hogy egy-két örökbecsű gondolatot elmondjak *Spurgeon* egyik prédikációjából, amit 1872-ben tartott: „Engedd Krisztust a szívedbe, és Ő rögtön kiúzi onnan az árusokat, sőt magát az ősi sárkányt is! Arról se feledkezz el, hogy Jézus teremtő. Ő alkotta a mennyet és a földet. Csak téged ne tudna újjáteremteni?! Nem hangzott-e el ez a mondat: A királyi széken ülő ezt mondta, »Íme újjáteremtek mindent«. Vedd tekintetbe mindenható erejét: ha új szívet tudott adni neked, ne tudna teljesen megszentelni? Ő, ne gondoldj folyton a bűnödre, bűnösségre, a bűnre való hajlamodra, hanem gondoldj Krisztusra, aki hatalmas arra, hogy megszabadítson, és amikor süllyedsz vagy elmerülsz, vesd magad a karjába, akár elveszett vagy, akár megváltott, jöjj és öleld át keresztjét ma este, és én biztosítalak arról, hogy nem fogsz elkárhozni, mert mindenkinek, aki őbenne marad, örök élet lesz a része...”

Kovács Genovéva

EMLÉKEZZÜNK!

1980. december 15-én 92 éves korában hívta haza az Úr Baranyay Mihály testvér, a magyar baptista misszió egyik kiemelkedő munkását. A gyászszertartásra dec. 30-án került sor. 25 év távlatából szemlélve is igaz, hogy Baranyay testvér mindig igyekezett Isten dicsőségére élni. A temetése is bizonyágtétel volt. Révész László akkori alelnök mondta el a következő beszélgetést: A temetés végén a sírnál, mikor már elszéledt a nagy tömeg, a Temetkezési Vállalat egyik dolgozója azt kérdezte tőle: Ki volt ez az ember, mert ennyi résztvevő nem minden temetésen van. Azon is csodálkozott, hogy kevés koszorú volt a síron. Révész testvér elmondta, hogy kit temettek, s hogy az volt a kérése, a szórvány misszió kapja a koszorúmegváltási forintokat. A válasz megdöbbentette a kérdezőt és igen hasznosnak találta ezt a döntést. Ilyenmel még nem találkozott. Lám, még a sír is lehet bizonyágtétel!

Baranyay Mihály
(1888–1980)

Baranyay testvér szerény, alázatos alakját, lelkiességét csak fölvilantani szeretnénk elköltözésnek negyedszázados évfordulóján mindazok előtt, akik

ismerték, szeretették. Ezért is idézzük föl legfontosabb életrajzi adatait.

1888. szeptember 20-án született, 1907-ben merítette be Udvarnoki András a Nap utcában. 1909–1913-ig – miközben a Teológiai Szemináriumban végezte tanulmányait – Udvarnoki András mellett szolgált. 1913–23-ig Irsán (Ma: Albertirsa) volt lelkipásztor, 1925–35-ig Kiskőrösön. Közben, 1923–25-ig az Amerikai Egyesült Államokban a Louisville-i Teológiai Szemináriumban tanult négy szemeszteren át.

1935–49-ig rákoshegyi lelkipásztor, de már 1920-tól utazó missziói titkár (1945-ig). 1945–58-ig tanár, 1947-től igazgató a Baptista Teológiai Szemináriumban Budapesten.

1988-ban, születésének 100. évfordulójára a Baptista Egyház Viczián János egyházelnök vezetésével egy emlékkötetet publikált „A bővelkedő kegyelem tanúja” címmel. Ebben különösen értékes írásokat találhat az olvasó. Ha valamikor, ma minden bizonnyal nagy szükség lenne elődeink mély, biblikus hitének követésére. Emléke és munkája legyen áldott.

– am –

GYÉMÁNTMENYEGZŐ AMERIKÁBAN

A napokban kedves levelet kaptam az Egyesült Államokból Waltz Béla testvérétől. Idézek belőle pár sort: „Kedveseink! Megérkezett a könyv („Kegyelem minden”) és már jól bele is olvastunk. Alig tudjuk letenni, mert visszahozza fiatalkori időnket... Soltvadkert, Halas, no meg a pirtói konferenciák... De ugyanúgy visszahozza ittléteket idejét, a kedves emlékeket. A legszomorúbb volt, amikor Clevelandban búcsúztattunk benneteket... Már megöregedtünk, de nem lélekben. Szeptemberben ünnepeltük a 60. házassági évfordulónkat a gyülekezetben...”

Waltz Béla és Banka Mária 1945. szeptemberében Németországban házasodott össze. Hamarosan visszatértek Magyarországra, majd 1956-ban Torontóba kerültek. Az ottani misszió erősségei voltak. Vendégszeretetüket évtizedek alatt sok százan élvezték. A Duna–Tisza közt élő testvériség nevében, és persze Pesterzsébetről, ahol a gyülekezet tagjai voltak – az Úr gazdag áldását kívánjuk további életükre a gyémántmenyegző alkalmából.

Waltz Béla és Banka Mária

– am –

Fotópályázat

Több érdekes régi fénykép érkezett. Ezek közül most a Mezőberényi Baptista Vonózenekar képét közöljük, amely az 1920-as években készült. A kép *Gulyás Ernő* közvetítésével érkezett Pozsonyból, a beküldő *Szikora Katalin*. Mezőberényben egy élő gyülekezet volt, amelyet Kovács Mihály békéscsabai lelkipásztor látogatott. A helyi vezető Sáli Pál volt. Az 1940-es évek végén sokan beköltöztek a közeli városokba vagy kivándoroltak Szlovákiába. Képen középen Sáli Pál és Kovács Mihály. Örömlénekednek annak, ha valaki fölismerné a képen látható testvéreket és megírná nevüket a szerkesztőségnek.

A 80 éves Ráduly Emil zeneszerző köszöntése Pesterzsébeten

Szeretettel köszöntjük Ráduly Emil testvért, akit 80 esztendővel ajándékozott meg az Úr. Születésnapja alkalmából a Baptista Központi Énekkar a zeneszerző műveit művészi-en megszólaltatva ünnepelte e jeles évfordulót 2005. november 19-én a Pesterzsébeti Imaházban, népes gyülekezet jelenlétében, Isten dicsőségére.

Ahelyett, hogy a családi és mégis emelkedett hangulatú ünnepi megemlékezés programját ismertetnénk, közöljük annak a megemlékezésnek rövidített változatát, amelyet Oláh Gábor karnagy, Ráduly Emil testvér veje olvasott föl.

“Cseke Antal – a nevelő nagypapa – az erdélyi Fugyivásárhelyen született 1869. január 17-én. Húszévesen bemenekült, majd 1899–1900-ban részt vett a Budapesten tartott prédikátorképzésen, melyen Balogh Lajos, Csopják Attila és Udvarnoki András tanították a hallgatókat. Ezután 1906–35-ig lelkipásztori szolgálatot végzett a Berettyóújfalui körzetben.

Felesége 1919-ben meghalt. Leánya Nagyváradra ment férjhez. Így egyedül maradt. A berettyóújfalui gyülekezetben élt és szolgált leányaival együtt Bojti Imréné, aki 1908-ban fiatalon vesztette el férjét, gyermekeinek apját. Teljes hittel az Úr segítségében bízott, a tőle kapott testi-lelki erővel nevelte fel leányait 18–20 éves korukig. Ágnes leánya az énekkarban és a leánykörben szolgált hűséggel és alázattal.

Ráduly Emil fiatal korában

Az özvegy Cseke testvér, 1921-ben feleségül vette özvegy Bojti Imréné, aki mindenki által tisztelt és megbecsült asszony volt. Ezek után a család újabb segítőtárral egészül ki, ugyanis Ráduly László karmester 1922-ben feleségül vette Bojti Ágnes.

Ráduly László – Emil édesapja – 1900-ban született Biharkeresztesen. 1921-ben a berettyóújfalui gyülekezet karvezetőnek vá-

lasztotta meg. Ráduly László és Bojti Ágnes boldog házasságát öt gyermekkel áldotta meg Isten, azonban közülük négy nagyon korán meghalt, egyedül az 1925. szeptember 16-án született Emil maradt életben. Egyedüli gyermeküket féltő szeretettel vették körül. Az édesapa súlyosan megbetegedett. Egy forró nyári zivatarban bőrig ázott felhevült teste annyira meghűlt a tomboló esőben, hogy másnapra belázasodott, tüdőgyulladást kapott, s mire orvoshoz került, addigra a nagy lázban tüdeje leforrázódott, már nem lehetett segíteni rajta. Hat hét múlva meghalt.

Cseke papa elbeszélése szerint László nehéz halál-harcot vívott. Utolsó óráiban a szerető apósa állt mellette, míg végül megbékélve tudott átlépni az örökkévalóságba. Végrendeletként megígértette apósával, hogy gondját fogja viselni itt hagyott elárvult családjának. Különösen Emil fiára vigyázzon, taníttassa, mert mint mondta: „a fiam zeneszerzőnek született!” Cseke papa vállalta ezt a kötelezettséget: „míg élek és az Úr erőt ad, fiadat felnevelem és iskoláztatom.” Alig egy év múlva a gyenge egészségű édesanyja is követte férjét, így a kis Emil árva lett. Az istenfélő nagyszülők azonban próbálták pótolni a szülők hiányát, szeretetben és békeességben nevelték kis árva unokájukat.

1935-ben a Tiszántúli Egyházkerület felkérte Cseke Antal testvért, hogy vállalja el a hajdúböszörményi BAPTISTA MENHÁZ gondnoki szolgálatát. Hajdúböszörménynek jó hírű főgimnáziuma volt, így a vőnek tett ígérete az unoka taníttatásával kapcsolatban nagymértékben befolyásolta döntését. Elfogadta a felkérést. Az akkor negyedik elemi osztályt végzett Emil neves tudós tanárok oktatták nemcsak a tudományra, hanem becsületre, tisztességre és lovagias magatartásra is.

Emil az iskolatársak között sok jó barátra lelt. Volt közöttük természetbarát, történész, régész, ornitológus, lelkész, tanár, művész és irodalmár jelölt.

Emil a hajdúböszörményi gyülekezetben is hamar megtalálta a helyét. Különösen az éneklés és zenélés területén érezte otthon magát. 1941-ben, 16 éves korában merített be. A fiúkörben megszervezte a „Fiúkart”.

Az iskolában Nagy Antal zenetanár – látva a gyermek zenei tehetségét – ingyen adott neki hegedűórákat. Az imaházban lehetőség volt harmóniumtanulásra, s ő minden lehető-

1%

Lapunk jelen számához mellékelünk két rendelkező nyilatkozatot.

Egyik a Jó Pásztor Alapítvány, a másik a Napsugár Gyermekektől Alapítvány adatait tartalmazza. Az adóbevallási iratokhoz egyik vagy másik csatolható, attól függően, hogy melyik misszió áll közelebb a szívünkhöz. Választanunk kell, csak az egyik nyilatkozatot csatoljuk, mert két alapítvány nem támogatható az 1%-kal.

A mellékelt csekk bármilyen adomány továbbítására alkalmas, de jelöljük meg a megfelelő célt (Jó Pásztor, Napsugár, Egyéb) a csekk jobb felső sarkán.

Minden segítséget köszönünk.

séget megragadott és kihasználta. Még cimbalmozni és klarinétozni is tanult. Egy öreg ukrán bácsi költözött be a Menházba, akinek tárogatója volt. Emillel nagyon megszerették egymást. Mitru bácsi rendszeresen kijárt a cigánytelepre missziózni, tárogatón játszott, Emil pedig – habár egy szót sem értett belőle – cigányul énekelt. A cigányok nagyokat kacagtak az ifjú kiejtésén, de mindig szívesen és örömmel hallgatták a furcsa párost.

Emil 1944 áprilisában érettségizett. Ekkor úgynevezett „hadi érettségi” volt. Június 2-án a debreceni nagy bombázást már a munkatáborban élték át. Emil Debrecenben az ún. nagyállomás mögötti repülőtéren építésén dolgozott több száz diákkal. Egyik diaktársa, aki református lelkésznek készült – majd később az is lett – bátorította a megrémült fiatalokat. Emillel ketten a bombarobbanások alatt a 90. zsoldárt énekeltek. A nyár további része is tele volt félelemmel és rettegéssel. Éjjel-nappal bombázás.

Ősszel a visszavonuló németek minden gyárat, vasútállomást, vasútvonalat és egyéb objektumot felrobbantottak. A Menház a bősörményi állomás mellett volt, kicsit távolabb pedig a villanytelep és egy gyár. Ezeket is mind felrobbantották. A Menház idős ápoltjait Emil ölben hordta le a pincébe. A város ostroma alatt is ő volt az öregek segítője. Közben a nagypapa egészségi állapota egyre romlott, gyomorfájdalmi erősödtek. Hazaköltöztek Berettyóújfaluba 1947. május 2-án, és december 7-én Cseke papát az Úr hazahívta.

Emil 1948-tól 1951-ig Berettyóújfaluban az énekkar és a zenekar élén szolgált. Közben 1948. november 4-én feleségül veszi Hajdúböszörményből Nagy Irént. Házasságukat két gyermekkel áldotta meg a Mindenható, Irénnel és Emillel.

1951 júliusában Biharnagybajomban kénytelen munkát vállalni az ÁVH elől menekülve, a MASZOLAJ-nál kapott állást, mint bérelszámoló. A faluban 5-6 idős testvérnő élt, akik az ottani baptista gyülekezetet alkották. Hozzájuk tartozott Emil és a családja is, hiszen leányuk már megvolt. Vasárnap délelőtt és délután is összejöttek valakinek a házában.

A feleség szülei hazahívták őket Hajdúböszörménybe, így 1952–56 között ott laktak, Emil Debrecenben kapott munkát. A hajdúböszörményi gyülekezetben megbízták a karvezetői és orgonista szolgálattal, amit örömmel fogadott el és végzett. Az énekkar nagy szeretettel fogadta. Ráduly Emil 1954-ben került először kapcsolatba a MBE Zeneügyi Bizottságával. A hajdúböszörményi énekkari tanfolyamra Héthalmi Páth Károly

testvért hívta, így vele is kapcsolatba került. Az 1960-as években Bányai Jenő testvérel együtt munkálkodtak. Később Budapestre költözött a család.

Sok kedves ének, zenekari és kórusmű, valamint kamarazenei feldolgozott énekek jelzik értékes munkáját napjainkig. Részt vett – az 1982-ben megjelent – Bibliaköri énekek

kísérete című egyházzenei kiadvány zenei munkálataiban. A Magyar Baptisták I. Világtalálkozója alkalmából 1992-ben jelent meg az Evangéliumi Karénekek című kóruskönyv, amely régebbi kóruskiadványokból összeállított válogatás, korszerű átdolgozással. E kiadvány zenei munkáiban is munkatársként részt vett Ráduly Emil.”

NAPSUGÁR HÍREK

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány immár 16. éve végzi szolgálatát. A 2005-ös esztendőben több alkalommal találkoztunk olyan hívő családokkal, akihez az alapítvány közvetítésével helyezték el az Úr elhagyott csecsemőket. Ezek között a gyermekek között már vannak 15 évesek is. Nagy öröm látni testi, lelki fejlődésüket, amit az is jelez, hogy már jó néhányan befogadták a szívükbe az Úr Jézust és bementek. Kegyelem minden, de ez különösen. Rendszeresen kapunk segélykiáltást tartalmazó leveleket, telefonokat, és mindig igyekszünk segíteni.

2005. december 29-én összegezte a kuratórium az év eseményeit. Összesen 280 000 Ft készpénzzel támogattunk magyarországi gyermekeket, 4 m³ jó minőségű ruhával cigány családokat. Kárpátaljára mintegy 8 m³ ruhaneműt, gyógyszert, technikai eszközöket és élelmiszert vittünk több mint félmillió forint értékben.

Munkánkat 2006-ban folytatjuk. Tervezünk egy Napsugár Találkozót, amelynek időpontját és helyét közölni fogjuk. Ezen alkalom jó lesz majd igei elcsendesedésre, hálaadásra, tapasztalatcserére épp úgy, mint arra, hogy a Napsugár családok megismerjék egymást vagy elmélyítsék kapcsolatukat.

A Jó Pásztor olvasóit is kérjük, imádkozzanak ezért a szolgálatért és támogassák munkánkat!

Testvéri köszöntéssel és köszönettel:

Dr. Almási Mihály
kuratóriumi elnök

JÓ PÁSZTOR HÍREK

Előző számunkban közöltünk egy statisztikai beszámolót a 2005-ös esztendőről. Most csak néhány mondatban szeretnénk szólni arról, hogy mind a cigánymisszió támogatása (ruhanemű), mind a tűzifaakció eredményes volt. Ezen felül egy magyarországi árvaház lakóit is megajándékoztuk. Fő feladatunknak azonban az evangélium terjesztését tartjuk. Szeretnénk továbbra is megjelentetni a lapot, folytatni az irat- és kazetta-missziót, valamint a „Repedezett nád”-hoz hasonló evangéliumi elbeszélések kiadását és terjesztését határainkon innen és túl.

Munkánk támogatható imádsággal, adománnyal (csekk), az adó 1%-ával (rendelkező nyilatkozat). Egyre nagyobb területet érint ez a misszió.

Kérjük mindazokat az olvasókat, akik hasznosnak tartják ezt a munkát, segítsenek!

Hangverseny

Tanítványaim között sok nagyon tehetséges gyermek volt, néhányan művészek lettek. A tehetség, művészi adottság gondozása szép feladat volt számomra. Egy kisfiút kemény munkára fogtam, nehogy elveszen a könnyű siker láttán, másokat rendszeres feladattal bíztam meg. Néhány évtized múltán kezdtek érkezni a hangversenyre szóló meghívók. Növendékeim beérkeztek a művészvilágba.

Mindegyik közül Kata lett az egyik legkedvesebb tanítványom. Tőle kaptam jegyet Sibelius: Finlandia c. előadására.

A hangverseny kezdetén Kata a mikrofonhoz lépett és ezt mondta:

– A mű első tételét az elsős tanító nénimnek ajánlom szeretettel. Őrá emlékszem mindig, amikor játszom! – és elkezdett hegedülni.

A nagy megtisztelés váratlanul ért, majdnem sírva fakadtam. Kata hálája nagyon meghatott. Eszembe jutott az a szeptemberi délelőtt, amikor – kicsit késve –

behozták a még alig 6 éves gyermeket az iskolába. Az édesapja szerette volna beírni hozzám, de a létszám már nélküle is elég magas volt. Elmondta azt a családi tervet, hogy Finnországba költöznek egy év múlva – talán örökre – és ez az év alkalmas lenne a magyar írás-olvasás elsajátítására.

Azt gondoltam, szüksége lesz Katának a magyar nyelvű írás-olvasásra egész életében, hiszen apai családja magyar, a kapcsolattartáshoz kell a nyelvtudás. Azt is célként tűztem ki nagy hirtelen, hogy a szépirodalom iránti fogékonyság fontossága mellett a kislány legyen jártas abban a kultúrában is, amit a család egyik ága művészi szinten képvisel.

Kata az első padban ült, a kezem gyakran pihent selymes haján.

Figyeltem a kislányt, kerestem benne a finn részt és a magyart. Aztán lassan megrajzolódott az a személyiség, akiből ez a nagyszerű, tehetséges művész vált. Kata nyugodt, magabiztos gyermek volt, kicsit

más, mint a többi, de mégis jól irányítható. Egy biztonságos keretben élt, amiből nem lépett ki soha, de akit tisztelt, szeretett, azt ragaszkodása jeléül behívta a belső körbe. Engem is megtisztelt a legmélyebb bizalmával. Ezt akkor is megtartotta, amikor már Finnországban élt.

Kerestem benne az apai örökséget, a család zenei talentumát. Látszott a gyermekben, hogy kiváló képességei mellé igen jó adottságokat hozott, testi és lelki képességei segíteni fogják a zenei tanulmányokat. Így lett.

Ott állt a pódiumon és biztonsággal kezelte a zenét, a hangszert és a közönséget. Nem csalódtam a régi lélekrajzomban. Rendkívüli élmény volt!

A hangverseny szünetében a folyosón sétálgattam és észrevettem egy idős nénit. Fiatalos tekintete, gyönyörű kék szeme emlékeztetett valakire a régmúlt időkben. Megszólítottam, remélve, hogy jól idézem emlékémet. Igen, Ő volt! Vele hirtelen egy másik korba kerültem, amikor elsős koromban ez a drága asszony segített nekünk. Az édesanyám csak úgy tudott élelmet szerezni, ha vidékre gyalogolt és onnan hozott valamit. Cserekereskedelem volt az, a szó legszomorúbb és legkegyetlenebb fajtájából. Olyankor akár egy hétre is egyedül maradtunk, a hároméves testvérem és én, az elsős gyermek. Nagyon jól megvoltunk. Tűzet raktam, kását főztem, vizet melegítettem és mosakodtunk. Este meséltem, hogy a testvérem ne sírjon anyuka után. A tanító néni megtudta, hogyan élünk, és segítséget

GYERMEKREJTVÉNY

12 kérdés Pál apostolról

1. Izráel melyik törzséből származott Pál?
2. Mi volt Pál neve a megtérése előtt?
3. A farizeusok vagy a szadduceusok pártjához tartozott megtérése előtt?
4. Hol született?
5. Kinél és hol tanult?
6. Miért akart Damaszkuszba menni?
7. Melyik városban gyógyított meg egy sántát?
8. Melyik görög isten megtestesülésének vélte a tömeg egy csodatétel után?
9. Hogy hívták azt a bíboráros asszonyt, aki megtért Pál tanítása nyomán?
10. Hová hívta látomásában egy férfi?
11. Milyen mesterek megélhetését veszélyeztette a keresztyén tanítás elterjedése?
12. Hol és milyen körülmények között marta meg egy kígyó?

A decemberi rejtvény helyes megfejtése

1. Bálám. Eredetileg meg kellett volna átkoznia Izráelt, ő ehelyett, az Úr parancsára áldást és próféciaát mondott.
2. Mikeás
3. Római birodalom
4. Augustus – császár; ekkor még nem volt, Cirénius – helytartó.
5. Názáretben élt József, a népszámlálás (összeírás) miatt ment Betlehembe.
6. Júda törzséből
7. Immánuel – velünk az Isten
8. József – nevelőapja; Mária – édesanyja; Jakab, József, Simeon, Júdás – fiútestvérek; és voltak még lánytestvérei is; Bemérintő János – „unokatestvér”.
9. Igen, a napkeleti bölcsek találkoztak Heróddal.
10. Igen, Jézus járt Egyiptomban.

keresett nekünk. Bucsky néni jött szeretettel és elvitt minket gyermekei mellé. Több-ször is megtette egy tanévben.

60 éve nem láttuk egymást. Amikor felismertem, ő is emlékezett rám. Csak átöleltük egymást. Percekig úgy maradtunk. Néhány adatot elmondtunk egymásnak – szinte mellesken – és csak simogattuk egymást.

Megszólalt bennünk egy másik szimfónia – egy magyar vonatkozású – és áradt a gyönyörű zene. Áthatott bennünket, fölemelt a nehéz emlékek fölé és örömmel töltötte el a szívünket.

A hála, a szeretet, az emberség ódája szólt, és mi értettük igazán.

A csengő a szünet végét jelezte, a jegyünk másfelé irányított minket és meleg szeretettel elváltunk egymástól. Újra felcsendült a zene, most nem Kata játszott, hanem a zenekar, és én átadtam csordultig örömmel teli lelkemet az érzéseknek.

Azon tűnődtem, milyen boldogan élhetnénk, ha a hála szimfóniáit rendre eljátszánánk azoknak, akik szebbé tették életünket, részt vállaltak a mindennapi gyöttrődésünk-ből. Az emlékek és történések beleíródnának a zeneműbe, de nem fájdalmasan, hanem a szeretet győzelmi énekeként.

Ez a magasztos érzés kapcsolt össze bennünket: a művészt és hallgatót, tanítványt és tanítót, befogadót, jóttevőt és a hála gyermekeit. Csodálatos hangverseny volt!

„Szóalj meg bennem gyakran, drága örömóda!”

Frittmann Lászlóné

A megfejtést beküldték:

Széll Dávid (Bp.), Viktóri Dávid (Bp.), Somogyi Ádám (Bp.), Tóth Pál Mátyás (Bp.), Baka Dorián (Bp.), Lesták Bence (Bp.), Széll Áron (Bp.), Széll Szilárd (Bp.), Horváth Kirsztina (Bp.), Török Andrea (Bp.), Lovász Debóra (Bp.), Nagypáti Eszter, Péter és Anna (Baja), Jámbor Dávid és Ádám (Debrecen), Ábrahám Sára (Göd), Frank Áron (Berettyóújfalu), Kovács Áron (Pócsmegyer), Makra Zsolt (Bp.), Török Dávid (Debrecen), Tarcsi Dániel (Berettyóújfalu).

Gratulálunk!

A jutalmakat postán küldtük el.

Szép rajzot küldtek:

Nagypáti Péter (Baja), Nagypáti Eszter (Baja), Nagypáti Anna (Baja), Jámbor Ádám (Debrecen).

A „Jó Pásztor”-t mindenkinek ingyen megküldjük, aki azt kéri. Lapunk célja az evangélium terjesztése, a közösség összefogása. Ezért közlünk minden korosztály számára írásokat, rejtvényt, éneket, verset, biznyságtételt, bibliai tanítást.

A lap 2500 példányban jelenik meg. Mind az előállítás, mind a postázás költsége tetemes, amelyek fedezésére szívesen fogadunk adományokat. Minden munkatársunk ingyen, szeretetből dolgozik. Missziós céllal több példányt is küldünk azoknak, akik azt kérik. Isten áldása kísérelje Olvasóink és Támogatóink életét!

A szerkesztőség

ÁLDD MEGI!

Szöveg: Gerzsenyi Sándor

Zene: Tóka Szabolcs

1. Áldd meg Isten, népedet, Jézus Krisztus nyáját!
2. Áldd meg Isten, népedet, félel-műnket üzd el.

Küldj reánk a mennyekből Bőven minden áldást!
Néked szentelt szívünket Töltsd meg égi tűzzel.

Ma-radj mindig meg-tar-tónk, Le-gyen köz-tünk bé-kes-ség,
U-runk, hozd el or-szá-god, Hoz-zád tér-jen min-den nép,

Adj e-rőt, hogy ö-röm-mel Hir-des-sük szent I-géd.
Győ-ze-del-mes ne-ve-det Zeng-je föld és az ég.

* A BVSZ vasárnap alkalmából 2006. február 5-i Pesterzsébeti Konferencia éneke.

S.D.G. 2005-12-31

	1	2		3	4	5	6	7		8	9	10	11	
12			SZ	13						14				14a
15			16		17				18		19			
20			21	22				23		24		25		
26		27		28				29		30			31	
		32	33					34	35			36		
37	38			39		40					41			
	42					43				44			45	
46		47				48				49				50
51	52			53					54		55			
57			58					59		60		61	62	
63		64		65		66		67			68		69	
70			71		72		73				74	75		
76				77		78				79		80		
	81													

ÚJÉVI KERESZTREJTÉNY

A bibliai nevek és a megfejtendő igevers az új fordítás szerinti írásmóddal került a rejtvénybe. Ahol a Károli fordítás szerinti írást használtuk, külön jelezzük!

Vízszintes:

1. A megfejtendő igevers második része 12. A vajkészítés mellékterméke 13. Saul hadseregparancsnoka – ford. 14. Jáfet egyik fia 15. Annak a kútnak a neve, amelyet Izsák szolgálai ástak, és Beérseba városa a nevét kapta róla 17. Gyér 19. L-lel a végén svéd kémikus, a legnagyobb presztízsű tudományos kitüntetés alapítója 20. Bizony fordítva! 21. Amáleki király, akit Saul nem ölt meg, noha Sámuel parancsa így szólt – ford. 23. Azon a helyen 25. Midján fele! 26. Végezz kerti munkát! 28. Keleti eredetű táblajáték 30. Menyasszony 31. Kettőzve: dunántúli város 32. Libaaprólék! 34. Ide 36. Legfőbb vonásaikban megegyező dolgok csoportja 37. A bosszú „feltalálója” 40. Valaminek a hátsó fele – ford. 41. Görög betű **42. A megfejtendő igevers harmadik része** 47. Olaj egynemű betűi 48. Küzdelem 49. Lengyel–német határfolyó 51. Előjön páros betűi 53. Illatos virágú fa 55. Kiejtett más-salhangzó 57. Kemény szárú növény 58. Cukornádból készített szeszes ital 61. Arab nevekben használt előtag, azt jelenti, hogy valakinek a fia 63. EIT 65. G-vel az elején: csodálatos tulajdonságokkal bíró kehely 67. Belsőégésű motor fajta 69. Kis patak 70. Ősi sumér város 72. Jákób felesége betűi keverve 74. Görög sajt fajta 76. Ebben a várban rendezett lakomát Ahasverós király 78. Ez volt az

áldozati oltár négy sarkán 80. Magot hint **81. A megfejtendő igevers első része**

Függőleges:

1. Az ő felesége volt Betsabé 2. Úc földjén élő feddhetetlen, becsületes ember 3. Ellenérték 4. ...-Szárecer, Nebukadneccar babiloni király egyik vezére 5. Az első gyilkost – ford. 6. Bot betűi keverve 7. Ilyen ló is szerepel Zakariás egyik látomásában 8. Elem! 9. Izrael egyik törzse 10. Ézsau másik neve 11. Joppében élő nőtanítvány, a neve azt jelenti: Zerge (a második betűn ékezet hiány) 12. Ábrahám elüldözött gyermeke (Károli-fordítás szerint) 14a. Az egyik küldött, aki a babiloni fogságban élők adományát hozta a templom újjáépítéséhez 16. Az ezüst vegyjele 18. Itt temették el Ráheld – ford. 22. Földet művel 24. Török és spanyol autójel 27. Antiókhiai tanító, másik nevén Niger **29. A megfejtendő igevers negyedik része** 33. Sodoma királya Lót és Ábrahám idejében, a sziddim-völgyi csata egyik résztvevője 35. Nagyobb csoportja 36. Ennél a növénynél látta Jézus Nátánaelt 38. Bizony 39. Kátél 40. „Az” egyik hangnem 41. Ennek az országnak a királya utasította vissza, hogy Kádésból Izrael keresztülvonuljon rajta – ford. 43. Áron egyik fia 44. Téli csapadék 45. Nyár páros betűi 46. Jakab apja **50. A megfejtendő igevers ötödik része** 52. Zsinagógai előjáró, akinek Jézus feltámasztotta a kislányát 53. Ő tartotta Mózes kezét 54. Mózes apósa (Károli-fordítás szerint) 59. Hátrafelé megy 60. A kert szélei! 62. Ebben a városban tiltották meg a prófétalást Ámósnak 64. Fogságba ejtett személy 66. „...”, a hited megtartott” – mondta Jézus 68. Oxigén és fluor 71. KÁÁ 73. Spanyol és dél-afrikai autók 75. Van ilyen eszköz is 77. Azonos betűk 79. Vanádium és kálium **Megejtendő: az igevers és az ige hely** **Beküldési határidő: 2006. február 28.** A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

A decemberi rejtvény helyes megfejtése:

Itt van az Úr, benne reménykedtünk, örüljünk és vigadjunk szabadtításának (Ézs 25:9b)

Helyes megfejtést küldtek be: Mayer Imre (Dunaújváros), Kovács Bálint (Újkígyós), Farkas János (Kiskőrös), Radványi József (Sajóecseg), Surányi Pál Istvánné (Dunaharaszti), Sóvágó Antal (Hajdúböszörmény), Baka Sándor (Bp.), Horváth Béláné (Szada), Szűcs Barnabásné (Nagyvarasd), Pásztor Józsefné (Miskolc), Prodan Réka (Vácrátót), Polányi István (Bp.), Polányi Károlyné (Bp.), Vezsenyiné Ács Magdolna (Pécel), Ruzsa Eszter (Méhkerék), Dan Imre (Komló), Szerencsés Istvánné (Vácrátót), Smál Jánosné (Vácrátót), Gaál Eleonóra (Tard), Varga Lajosné (Bp.), Kalmár Gyula (Békés), Vajda Jánosné (Orgovány), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Lomjanszki Jánosné (Órbottyán), Borbíró Józsefné (Török-szentmiklós), Varga Nándorné (Rácalmás), Kovács Imréné (Ráckeresztúr), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Schumanné Veszelovszki Ágnes (Monor), Körömi Károlyné (Monor), Hegyes Lajosné (Kunfehértó), Neuheiser Jánosné (Borjád), Daniné Alvári Aranka (Pécs), Madarász Dezső (Pécs-Somogy), Lőrincz Jánosné (Bp.), Spangenberg Rudolf (Komló), Bácsi Lajosné (Karcag), Juhász János (Kiskunhalas), Bartha Gyuláné (Mezőkövesd), Tóthné Szűcs Csilla (Békés), Dan János (Békés), Jámor Ferencné (Debrecen), Tóth Szimonetta (Biharugra), Böcsa Sára (Dunaújváros), Serestyén Gyula (Debrecen), Ecsedi Istvánné (Érd), Kustán Jánosné (Dunaújváros), Gyarak Mihályné (Békés), Czap Elekné (Debrecen), Mihály Sándor (Szada), Lisztes Tibor (Berettyóújfalu), Petrik Istvánné (Tard), Tóth Istvánné (Dunakeszi), Török János (Tabdi), Nagy Vilmosné (Miskolc), Kamenszki Józsefné (Pécel), Bohus Lenke (Szalánta), Tóth Imréné (Órbottyán), Török Anna (Eger), Martonné Szlepek Margit (Tah), Nagypáti Ildikó (Baja), Bajkáné Bántó Kinga (Újkígyós), Zsirai Jenő (Pécel), Virág István (Ilk), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Csörsz Mihályné (Bükkszécs), Landech Imréné (Komló), Kalmár Lidia (Kiskőrös), Káldi Ildikó (Bp.) Török Sándor (Debrecen), Jakab Emilné (Csetény), Deszk Mihályné (Acsa), Révész Barnáné (Tuzsér), Andrásik Andrásné (Felsőpétény), Ábrahám Antalné (Alsógöd), Andrásik Ödön (Szód), Sándor Mária (Bp.) Barát Imréné (Nyíregyháza), Bárány Bertalané (Órhalom), Urbán János (Galgaguta), Czomba Miklósné (Tuzsér), Bolemányi Jánosné (Kiskőrös), Györki Árpádné (Szada), Káldi Istvánné (Beregszász), Szűk Tibor (Miskolc), Nagy Vilmosné (Komárom), Majnár Zoltán (Dunavecse), ifj. Jancsurák László (Miskolc), Bíró Sámuelné (Tuzsér), Bok Lászlóné (Bp.), Lisztes András (Albertirsa), Ficsor Győzőné (Dunaharaszti), Kovács Bálint (Pöcsmegeyer), Gyúgyei László (Fót), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Feketéné Papp Enikő (Vásárosnamény), Vitális Istvánné (Ilk), Török Tamás (Debrecen), Majosi Sándor (Bakonszeg), Tarsai Tiborné (Berettyóújfalu), Bathó Erzsébet (Komárno), Pogonyi Mihály (Sajógalgóc), Nagy Mihályné (Baja), Csufor Gyuláné (Noszvaj).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Kiadja:
 JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4.
 Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
 Adószám: 18696619-1-13
 Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
 E-mail: jopasztor@baptist.hu
 Internet: www.jopasztor.baptist.hu
 Felelős szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
 Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs
 Tördelés: rePROCOLOR Kft.
 Nyomás: Mátyus Bt.
 HU ISSN 1786-268X

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu